WYNIKI BADAŃ MATERII ORGANICZNEJ

Izabella GROTEK

CHARAKTERYSTYKA PETROGRAFICZNA ORAZ DOJRZAŁOŚĆ TERMICZNA MATERII ORGANICZNEJ ROZPROSZONEJ W UTWORACH ORDOWIKU–SYLURU, PERMU–TRIASU

Charakterystykę petrologiczną oraz dojrzałość termiczną materii organicznej rozproszonej w profilu utworów ordowiku-syluru oraz permu (cechsztynu)-triasu dolnego z otworu wiertniczego Lębork IG 1 przeprowadzono na podstawie analizy 25 próbek z interwału głęb. 672,0–1012,0 m (perm–trias) oraz 1045,8–3291,5 m (ordowik–sylur).

METODY BADAŃ

Podstawę analityczną pracy stanowią badania mikroskopowe wykonane w świetle odbitym białym oraz w świetle ultrafioletowym umożliwiającym identyfikację, nierozróżnialnych często w świetle białym, składników maceralnych grupy liptynitu, a także impregnacji bitumicznych.

Analizy przeprowadzono na mikroskopie polaryzacyjnym Axioskop firmy Zeiss, wyposażonym w przystawkę mikrofotometryczną umożliwiającą pomiar zdolności refleksyjnej materii organicznej.

Pomiary wykonano w imersji, na polerowanych płytkach skał osadowych zawierających materiał witrynitopodobny o cechach optycznych witrynitu (stałe bituminy/ bitumin, zooklasty). Składniki te charakteryzują się liniowym wzrostem zdolności odbicia światła wraz ze wzrostem stopnia dojrzałości (Stach i in., 1982). Wymagana wielkość ziarn – >5 μ m – jest minimalną, niezbędną do uzyskania właściwego wyniku (Jacob, 1972). W składzie materii mineralnej wydzielono dodatkowo mineralizację siarczkową (piryt) oraz uwzględniono obecność asocjacji organiczno-mineralnej typu bitumicznego (AOM) zbudowanej z drobnych homogenicznych ziaren bituminu przemieszanych z materiałem ilastym.

Badania wykonano przy użyciu: wzorców ze szkła optycznego o określonej, stałej refleksyjności: 0,4958 i 0,9207%; filtru monochromatycznego o długości fali 546 nm; blendy pomiarowej o wielkości 0,16 mm oraz olejku imersyjnego o $n_D = 1,515$ w temp. 20–25°C.

Analizę ilościową przeprowadzono metodą planimetrowania powierzchni preparatów, przy skoku mikrośruby równym 0,2 mm.

Przy opisie składników petrograficznych stosowano nomenklaturę i klasyfikację przyjętą przez Międzynarodowy Komitet Petrologii Węgla (ICCP; International..., 1994). Uzyskane wyniki zamieszczono w tabeli 11.

WYNIKI ANALIZY MIKROSKOPOWEJ

Ordowik

Utwory węglanowe ordowiku górnego (kat) z głęb. 3279,9 m zawierają bardzo ubogi materiał organiczny stanowiący 0,3% planimetrowanej powierzchni próbki. Reprezentowany jest on przez zooklasty oraz witrynitopodobne szczątki organiczne, najczęściej nie możliwe do identyfikacji, o wielkości 5–30 µm. Obserwuje się również nieliczne, rozpoznawalne fragmenty graptolitów (fig. 24B).

Próbka utworów ilastych z głęb. 3291,5 m charakteryzuje się bogatą zawartością (1,40%) witrynitopodobnej materii organicznej, w której skład wchodzą liczne szczątki i dobrze zachowane fragmenty graptolitów o rozmiarach dochodzących do 100 μm (fig. 24A).

Dojrzałość termiczna materii organicznej zawartej w utworach ordowiku górnego z głęb. 3279,9–3291,5 m odpowiada fazie "przejrzałej". Zakres pomierzonych wartości zdolności refleksyjnej składników witrynitopodobnych zmienia się od 1,33 do -2,82% R_O przy wyliczonych średnich wartościach wynoszących 2,1–2,3% R_O (tab. 11, fig. 25). Wartości te wskazują na bardzo wysokie maksymalne paleotemperatury diagenezy osadów ordowiku, przekraczające 200°C (Gaupp, Batten, 1985).

Tabela 11

Analiza mikroskopowa materii organicznej rozproszonej w utworach ordowiku i syluru z otworu wiertniczego Lębork IG 1

Microscopical analysis of the organic matter dispersed in Ordovician and Silurian deposits from borehole Lebork IG 1

Głębokość Depth	Stratygrafia Stratigraphy	Zooklasty (graptolity) Zooclasts (graptolites)	SB	Liptynit Liptinite	МО	R _o	Zakres pomiarów Measurement range	Liczba pomiarów Number of
[m]				[%]				measure- ment
1045,8	sylur, przydol	0,20	_	-	0,20	0,80	0,66–1,00	45
1092,0		0,20	_	0,10	0,30	0,82	0,65-1,05	50
1386,7		0,30	0,10	0,10	0,50	0,82	0,65-1,10	65
1569,7		0,60	0,10	-	0,70	0,84	0,67–1,13	70
1764,8		0,60	0,10	0,10	0,80	0,83	0,63-1,12	70
1975,0		0,80	_	0,10	0,90	0,88	0,70-1,22	90
2173,6	sylur, ludlow	0,50	_	-	0,50	1,00	0,77–1,33	65
2356,0		0,60	_	0,10	0,70	1,09	0,80–1,36	70
2572,7		0,80	_	-	0,80	1,13	0,84–1,42	75
2809,1		0,50	_	-	0,50	1,25	0,91–1,52	70
3052,5		0,60	_	-	0,60	1,58	1,03–1,95	75
3062,0		0,10	0,30	-	0,40	1,75	1,14–2,31	85
3080,7		0,90	0,20	-	1,10	1,85	1,22–2,67	120
3111,1		0,20	0,10	-	0,30	1,86	1,19–2,37	65
3158,7		0,20	0,10	-	0,30	1,82	1,16–2,53	60
3171,5	sylur, wenlok	0,80	_	-	0,80	1,89	1,22–2,58	70
3198,0		0,20	0,10	-	0,30	1,89	1,33–2,42	60
3219,5]	1,00	_	-	1,00	2,00	1,37–2,69	85
3244,2		0,30	0,40	_	0,70	1,86	1,25–2,26	55
3268,5	sylur, landower	0,70	_	-	0,70	2,20	1,32–2,68	75
3279,9	ardawik kat	0,40	_	-	0,40	2,10	1,37–2,70	65
3291,5	ordowik, kat	1,40	_	_	1,40	2,30	1,33–2,82	90

SB - stałe bituminy; MO - zawartość materii organicznej określona metodą planimetrowania

SB - solid bitumen; MO - organic matter contents determined by a planimetric method

Duża zmienność współczynnika refleksyjności w obrębie poszczególnych próbek jest związana ze zjawiskiem anizotropii witrynitopodobnych szczątków organicznych.

Sylur

Kompleks utworów sylurskich reprezentowany przez próbki landoweru, wenloku oraz ludlowu zawiera zmienną ilość składników organicznych o wielkości powyżej 5 μ m. Ich zawartość waha się od 0,2 do 1,1% planimetrowanej powierzchni próbek. Do najuboższych poziomów (0,2–0,3% materii organicznej) należą utwory węglanowe z przeławiceniami ilastymi przydolu i ludlowu (głęb. 1045,8–1092,0 m) oraz wenloku (głęb. 3111,1–3158,7 i 3198,0 m). Najwyższe koncentracje materiału organicznego (0,9– 1,1%) występują w pojedynczych poziomach utworów ilastych ludlowu (głęb. 1975,0 m) oraz wenloku (głęb. 3080,7 i 3219,5 m) (tab. 11).

Skład jakościowy sylurskiej materii organicznej jest słabo zróżnicowany. Podstawowym składnikiem organicznym jest materiał witrynitopodobny, w którym głównie występują szczątki graptolitów (90% ogółu materii organicznej). Charakteryzują się one różnym stopniem zachowania oraz zróżnicowaną wielkością okruchów (od kilku do kilkuset mikrometrów). Z graptolitami współwystępują stałe bituminy, tworzące żyłkowate i soczewkowate formy (fig. 24C–F; 26A).

Lokalnie silnie rozdrobniony materiał organiczny przemieszany z iłem tworzy asocjację organiczno-mineralną.

Fig. 24. Materia organiczna w utworach ordowiku-syluru

A – ordowik (kat), głęb. 3291,5 m, światło białe, imersja. B – ordowik (kat), głęb. 3279,9 m, światło białe, imersja. C – sylur (landower), głęb. 3268,5 m, światło białe, imersja. D – sylur (wenlok), głęb. 3198,0 m, światło białe, imersja. E – sylur (wenlok), głęb. 3158,7 m, światło białe, imersja. F – sylur (wenlok), głęb. 3080,7 m, światło białe, imersja

Organic matter in the Ordovician-Silurian deposits

A –Ordovician (Katian), depth 3291.5 m, white light, immersion. B – Ordovician (Katian), depth 3279.9 m, white light, immersion. C – Silurian (Llandovery), depth 3268.5 m, white light, immersion. D – Silurian (Wenlock), depth 3198.0 m, white light, immersion. E – Silurian (Wenlock), depth 3158.7 m, white light, immersion. F – Silurian (Wenlock), depth 3080.7 m, white light, immersion.

Fig. 25. Zmiany współczynnika refleksyjności materii organicznej w profilu utworów ordowiku-triasu

Values of vitrinite reflectance index versus depth in the profile of the Ordovician-Triassic deposits

20 µm

Fig. 26. Materia organiczna w utworach syluru-triasu

A – sylur (ludlow), głęb. 1569,7 m, światło białe, imersja. B – sylur (ludlow), głęb. 1092,0 m, światło UV, imersja. C – perm (cechsztyn), głęb. 1012,7 m, światło białe, imersja. D – perm (cechsztyn), głęb. 1012,7 m, światło UV, imersja. E – trias dolny, głęb. 672,0 m, światło białe, imersja. F – trias dolny, głęb. 672,0 m, światło UV, imersja

Organic matter in the Silurian-Triassic deposits

A –Silurian (Ludlow), depth 1569,7 m, white light, immersion. B – Silurian (Ludlow), depth 1092,0 m, UV light, immersion. C – Permian (Zechstein), depth 1012,7 m, White light, immersion. D – Permian (Zechstein), depth 1012,7 m, UV light, immersion. E – Lower Triassic, depth 672,0 m, White light, immersion. F – Lower Triassic, depth 672,0 m, UV light, immersion.

W świetle UV obserwuje się, w pojedynczych poziomach ludlowu, nieliczne, drobne ciała bitumiczne, fluoryzujące w kolorze brunatnym oraz alginit fluoryzujący w kolorze żółtopomarańczowym (fig. 26B). Poniżej głęb. 2356 m nie występuje alginit, a jedynie śladowa ilość drobnych ciał bitumicznych, co jest związane niewątpliwie z wysokim stopniem dojrzałości termicznej badanych utworów.

Analizowane utwory (głównie ilaste) charakteryzują się bogatą zawartością mineralizacji siarczkowej wskazującej lokalnie na silnie redukcyjne warunki sedymentacji. Mineralizacja ta jest reprezentowana przez piryt występujący w postaci framboidalnych skupień oraz masywnych ciał. Średnia jego zawartość wynosi 4–5% planimetrowanej powierzchni próbek.

Dojrzałość termiczna materii organicznej zawartej w utworach syluru wzrasta wyraźnie wraz z głębokością pogrążenia osadów od 0,8% R_O na głęb. 1042,8 m do 2,2% R_O w spągu utworów landoweru z głęb. 3268,5 m. Odpowiada to przejściu od głównej fazy generowania ropy naftowej (przydol–ludlow, poziom 1045,8–2173,6 m) przez fazę generowania gazów mokrych i kondensatów (ludlow, poziom 2173,6–2809,1 m), główną fazę generowania gazów (ludlow, wenlok, poziom 3052,5–3244,2 m) po fazę przejrzałą (landower, poziom 3268,5 m) (tab. 11; fig. 25).

Zaznaczyć należy, że zdolność refleksyjna materiału witrynitopodobnego pomierzona w obrębie analizowanych próbek zmienia się w bardzo szerokich granicach. W skrajnych przypadkach, wysoko refleksyjnego materiału przekracza 1,3%, co jest związane ze zjawiskiem anizotropii.

Uzyskane wartości współczynnika R_O wskazują na maksymalne paleotemperatury diagenezy utworów syluru zmieniające się od 80–100°C w stropie analizowanego kompleksu do ponad 200°C w jego partiach spągowych.

Perm

Utwory węglanowe i piaszczyste górnego permu (cechsztynu) przeanalizowane w dwóch próbkach z głęb. 979,3 i 1012,7 m zawierają ubogi materiał organiczny (0,2–0,4% planimetrowanej powierzchni próbek) (tab. 12).

Podstawowym składnikiem organicznym jest zżelifikowany materiał witrynitowy, występujący wyłącznie w formie bezstrukturalnej, oraz zróżnicowanej wielkości (10– 30 µm) ciała bitumiczne, charakteryzujące się słabą fluorescencją w kolorze brunatnym. Występują one najczęściej w formie soczewek i lamin. Towarzyszą im macerały inertynitu (fuzynit, rzadziej semifuzynit i inertodetrynit) oraz liptynit reprezentowany głównie przez alginit, liptodetrynit, bituminit. Macerały liptynitu wykazują w świetle UV intensywne barwy fluorescencyjne (żółte, pomarańczowe i brunatne) (fig. 26C, D).

Dojrzałość termiczna materii organicznej zawartej w analizowanych utworach cechsztynu wykazuje niską refleksyjność (0,44–0,63% R_O) przy średniej 0,51% R_O , co świadczy o niskich, maksymalnych paleotemperaturach diagenezy rzędu 50–60°C i odpowiada wczesnej fazie generowania ropy naftowej (fig. 25).

Trias

Utwory triasu dolnego przebadane w próbce mułowca z głęb. 672,0 m zawierają niezbyt liczny (0,4% planimetrowanej powierzchni próbki) materiał organiczny typu humusowego zarówno *in situ*, jak i redeponowany. Głównym jego składnikiem jest witrynit typu telokolinitu występujący w formie soczewek i laminek, witrodetrynit oraz macerały inertynitu reprezentowane przez semifuzynit, fuzynit i inertodetrynit.

We fluorescencji obserwuje się dość liczną grupę macerałów liptynitu fluoryzującą w kolorze żółtym i pomarańczowym (głównie sprytnit i kutynit) oraz asocjację organiczno-mineralną typu bitumicznego zbudowaną z minerałów ilastych przemieszanych z nieidentyfikowalnymi, silnie zdyspergowanymi ziarnami organicznymi (fig. 26E, F).

Dojrzałość termiczna materii organicznej zawartej w utworach triasu dolnego jest niska (tab. 12). Pomierzone na witrynicie *in situ* wartości refleksyności zmieniają się w granicach 0,40–0,58% R_O (średnia 0,50%) co odpowiada wczesnej fazie generowania ciekłych węglowodorów i maksymalnym paleotemperaturom diagenezy rzędu 50– 60°C (fig. 25). Refleksyjność okruchów redeponowanych wynosi 0,75–0,98% R_O .

Tabela 12

Analiza mikroskopowa materii organicznej rozproszonej w utworach permu (cechsztynu) i triasu dolnego

Microscopical analysis of the organic matter dispersed in Permian (Zechstein) and Lower Triassic deposits

Głębokość Depth	Stratygrafia Stratigraphy	Witrynit Vitrinite	Inertynit Inertinite	Liptynit Liptinite	МО	R _O	Zakres pomiarów	Liczba pomiarów
[m]				[%]			range	of measurement
672,0	trias dolny	0,20	0,10	0,10	0,40	0,50	0,40-0,58	70
979,3	norm occhartur	0,20	-	0,10	0,30	0,51	0,44-0,62	60
1012,7	perm, cecnsztyn	0,20	0,10	0,10	0,40	0,51	0,44-0,63	75

MO - zawartość materii organicznej określona metodą planimetrowania/ organic matter contents determined by a planimetric method

PODSUMOWANIE

W badanym kompleksie utworów dolnego paleozoiku występują warstwy wzbogacone w materię organiczną. Najwyższe jej koncentracje (0,9–1,4% planimetrowanej powierzchni) zawierają pojedyncze poziomy utworów ilastych ordowiku (kat) i syluru (wenlok, ludlow).

Głównym komponentem organicznym badanego profilu są szczątki graptolitów oraz mniej liczne stałe bituminy.

Pierwotne składniki lipidowe występują jedynie (niezbyt licznie) w stropowych, słabiej przeobrażonych partiach ludlowu. Poniżej obserwuje się jedynie niezbyt liczne drobne ciała bitumiczne.

Dojrzałość termiczna kompleksu dolnego paleozoiku wzrasta wyraźnie wraz z pogrążeniem osadu, od głównej fazy generowania ropy naftowej w przydolu i stropowych partiach ludlowu po fazę przejrzałą w utworach landoweru i ordowiku przy współczynniku refleksyjności zmieniającym się od 0,8 do 2,3%, w interwale głęb. 1045,8–3291,5 m.

Powyższe dane wskazują na maksymalne paleotemperatury diagenezy badanych utworów zmieniające się od 80 (strop) do ponad 200°C (spąg).

Pojedyncze próbki reprezentujące utwory górnego permu (cechsztyn) i triasu dolnego wskazują na niską (0,3– 0,4%) zawartość materii organicznej (głównie humusowej) we wczesnej fazie generowania ropy naftowej (0,5% R_O) i maksymalne paleotemperatury diagenezy rzędu 50– 60°C.

Ewa KLIMUSZKO

CHARAKTERYSTYKA GEOCHEMICZNA MATERII ORGANICZNEJ

W otworze Lębork IG 1 badania geochemiczne materii organicznej przeprowadzono dla utworów ordowiku (darriwil, sandb, kat), syluru (landower, wenlok i ludlow), permu (czerwony spągowiec i cechsztyn), a także utworów mezozoiku – triasu dolnego i kredy górnej oraz dla pojedynczej próbki z oligocenu. Wykonano oznaczenia zawartości węgla organicznego, ilościowe oznaczenie bituminów, a także oznaczenie potencjału oksydacyjno-redukcyjnego skały (Eh).

Szczegółowe badania materiału skalnego z otworu Lębork IG 1 przeprowadzano fragmentarycznie. Analizy geochemiczne do tego opracowania były wykonywane w Centralnym Laboratorium Chemicznym PIG.

ILOŚĆ OZNACZONEJ MATERII ORGANICZNEJ

W wapieniu z ordowiku środkowego – darriwilu, występuje nieduża ilość węgla organicznego 0,41% i bardzo mała ilość bituminów (0,002%). Wartość potencjału oksydacyjno-redukcyjnego (622 mV) wskazuje, że utwory węglanowe osadzały się w środowisku redukcyjnym (tab. 13).

W wyżej położonych utworach ordowiku (sandb) zawartość węgla organicznego jest znaczna – 0,95% (fig. 27), natomiast bardzo mała jest zawartość bituminów – 0,002%. Utwory te, podobnie jak utwory niżej leżące, osadzały się w środowisku redukcyjnym (tab. 13)

Mułowcowo-ilaste utwory ordowiku górnego (kat) zawierają zróżnicowaną ilość węgla – 1,90% i 0,74% (fig. 27). Zróżnicowana jest także zawartość bituminów wynosi 0,014% lub 0,002%. Utwory osadzały się w środowisku redukcyjnym (608 mV) (tab. 13).

W utworach dolnego syluru średnia zawartość węgla organicznego wynosi 0,54% (min. 0,51%, maks. 0,60%); (fig. 27). Niska jest zawartość składników labilnych – 0,002–0,011%. Badania bituminów występujących w podwyższonej nieznacznie zawartości wykazały, że składają się one z małej ilości węglowodorów, a duży jest w nich udział frakcji żywic i asfaltenów. W składzie węglowodorów przeważają węglowodory nasycone nad aromatycznymi (tab. 13). Wartość współczynnika migracji określa te bituminy jako syngenetyczne z osadem (współczynnik migracji jest to stosunek węglowodorów obecnych w skale do ilości węgla organicznego w tej skale) (Gondek, 1980).

Większa ilość węgla organicznego – średnio 0,96% (min. 0,62, maks. 1,15%), występuje w utworach wenloku (tab. 13, fig. 27). Utwory wenloku ogólnie wykazują cechy "dobrych" skał macierzystych do generowania węglowodorów. Ilość bituminów wydzielonych z tych skał jest bardzo mała (tab. 13).

Ilasty kompleks o dużej miąższości syluru (ludlowu) zawiera zróżnicowaną ilość węgla organicznego średnio 0,57% (min. 0,15%, maks. 1,27%) (fig. 27). Podwyższona zawartość węgla organicznego występuje punktowo. Zróżnicowana jest także zawartość bituminów, waha się od 0,04% do ilości śladowych, które występują głównie w górnych partiach tych utworów. Podwyższona zawartość składników labilnych jest zróżnicowana pod względem udziału w nich węglowodorów, wynosi 28–74,1%. Różna jest zawartość żywic i asfaltenów (tab. 13). W składzie węglowodorów przeważają węglowodory nasycone nad aromatycznymi.

Wartość współczynnika migracji pozwala stwierdzić, że w kompleksie ludlowu występują bituminy zarówno syngenetyczne z osadem, jak i epigenetyczne (współczynnik migracji 0,046–0,074) (tab. 13) (Gondek, 1980).

	Współczynnik migracji * Migration index	12																																		
	Zawartość % żywic i asfaltenów Resin and asphaltene content %	11																																		
	Zawartość % węglowodo- rów aromatycznych w węglowodorach Aromatic hydrocarbons contents % in hydrocarbons	10																																		
orehole	Zawartość % węglowo- dorów nasyconych w węglowodorach Saturated hydrocarbons contents % in hydrocarbons	6																																		
from Lebork IG 1 b	Zawartość %6 węglowodorów w skale * Hydrocarbon content % in rock	×																																		
Geochemical data	Zawartość % węglowodorów w bitumininach Hydrocarbon content % in bitumens	7																																		
·	Eh [mV]	9	697	698	714	708	718	702	688	713	703	629	679	642	674	670	685	628	693	681	663	669	658	650	677	702	690	620	661	641	696	685	648	690	690	662
	Zawartość C _{org.} C _{org.} content [%]	5	1,02	1,22	1,22	0,61	0,40	0,50	0,72	0,80	0,61	1,72	1,49	1,67	2,03	1,22	1,29	1,31	0,71	0,74	1,02	0,72	0,91	0,72	0,40	0,50	0,31	1,02	1,02	0,55	0,31	0,90	0,89	0,61	0,40	0,72
	Zawartość bituminów Bitumen content [%]	4	0,011	0,0001	0,0001	0,002	0,006	0,003	0,002	0,0001	0,004	0,003	0,008	0,002	0,010	0,070	0,008	0,003	0,0001	0,0001	0,006	0,0001	0,0001	0,034	0,001	0,020	0,023	0,004	0,006	0,002	0,0001	0,004	0,0001	0,002	0,0001	0,0001
	Litologia Lithology	3	iłowiec	gezy	gezy	piaskowiec	piaskowiec	piaskowiec	piaskowiec	piaskowiec	piaskowiec	mułowiec	mułowiec	mułowiec	mułowiec	iłowiec	iłowiec	piaskowiec	mułowiec	piaskowiec	piaskowiec	mułowiec	mułowiec	mułowiec	mułowiec	mułowiec										
	Stratygrafia Stratigraphy	2	oligocen			,							kreda	górna																Urlas,						
	Głębo- kość Depth [m]	-	141,0	168,2	179,5	204,0	214,8	238,1	245,1	272,1	295,3	307,0	311,6	324,5	336,1	348,2	357,8	363,0	377,9	393,2	403,8	413,6	426,2	440,8	463,6	480,8	492,8	505,0	508,0	520,6	535,0	550,5	569,1	580,1	596,1	609,8

Tabela 13

Dane geochemiczne z otworu wiertniczego Lębork IG 1

124

Wyniki badań materii organicznej

cd.
13
a
) e
Tal

	1		<u> </u>				<u> </u>														<u> </u>														<u> </u>		1			<u> </u>
12																																								
11																																								
10																																								
6																																								
∞																																								
7																																								
9	695	629	655	969	695	697	683	689	680	672	675	675	680	686	670	676	663	670	663	667	667	648	673	666	660	667	617	635	631	656	999	660	653	636	642	645	640	638	637	640
S	0,31	0,89	0,40	0,50	0,61	0,58	0,20	0,21	0,50	0,20	0,21	0,21	0,26	0,40									0,21	0,21	0,21	0,21	0,21	0,21	0,30	0,21	0,21	0,39	0,10	0,61	0,61	0,21	0,40	0,31	0,31	0,25
4	0,002	0,0001	0,003	0,004	0,003	0,0001	0,002	0,001	0,0001	0,0001	0,0001	0,0001	0,0001	0,0001	0,0001	0,0001	0,002	0,012	0,003	0,0001	0,003	0,005	0,001	0,005	0,0001	0,003	0,006	0,002	0,004	0,003	0,007	0,002	0,002	0,003	0,005	0,007	0,002	0,001	0,006	0,004
3	iłowiec	mułowiec	wapień	mułowiec	mułowiec	mułowiec	mułowiec	mułowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	anhydryt	iłowiec	sól	sól	sól	sól	sól	sól	sól	sól	anhydryt	anhydryt	anhydryt	anhydryt	dolomit	margiel	margiel	piaskowiec	piaskowiec	piaskowiec	piaskowiec	piaskowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec
2					dolay.		I	<u>J</u>	L							1		I	<u>I</u>	perm, ⁷			<u>I</u>		1	<u>I</u>	L		L	L			czerwonv	spagowiec	-	sylur, ⁷	przyaoi –	-	sylur, E	
-	627,8	639,0	655,3	672,2	684,2	698,5	714,4	724,5	737,3	756,4	762,2	779,9	789,4	801,9	813,3	832,8	852,0	871,4	894,6	916,5	928,8	935,2	960,2	963,3	966,3	977,2	979,3	984,1	985,5	991,7	1000,1	1012,7	1020,2	1027,2	1030,6	1045,8	1059,5	1072,6	1086,9	1097,3

Charakterystyka geochemiczna materii organicznej

cd.	
13	
ela	
q	

12																																									
11																																									
10																																									
6																																									
×																																									
7																																									
9	637	640	630	641	638	639	638	640	639	640	637	643	637	645		634	636	635	635	633	633	636	635	635	648	645	635	646	639	641	641	635	635	638	635	634	633	629	639	637	633
v	0,31	0,40	0,21	0,40	0,50	0,50	0,31	0,31	0,21	0,31	0,40	0,21	0,31	0,31		0,31	0,20	0,37	0,40	0,50	0,31	0,42	0,31	0,42	0,31	0,31	0,42	0,47	0,42	0,42	0,42	1,06	1,06	0,74	0,36	0,42	0,63	0,37	0,42	0,53	0,53
4	0,004	0,003	0,004	0,0001	0,0001	0,004	0,008	0,0001	0,003	0,0001	0,003	0,0001	0,002	0,002	0,003	0,0001	0,0001	0,0001	0,0001	0,002	0,001	0,003	0,002	0,002	0,015	0,0001	0,0001	0,005	0,005	0,001	0,0001	0,0001	0,0001	0,003	0,002	0,002	0,005	0,0001	0,001	0,0001	0,001
3	iłowiec																																								
2													-				-			-	sylur,	MOINNI																			
-	1108,8	1117,8	1132,5	1145,3	1153,8	1166,3	1176,0	1185,7	1195,0	1206,2	1217,4	1226,5	1237,1	1246,8	1257,6	1268,7	1278,5	1287,4	1297,4	1308,6	1317,2	1327,0	1337,8	1347,6	1357,0	1364,8	1376,4	1386,7	1396,6	1408, 1	1419,5	1440,3	1450,2	1459,9	1470,2	1482,9	1493,7	1502,3	1527,2	1537,6	1548,4

126

Wyniki badań materii organicznej

cd.
13
la
abe
Ë

12																																								0,074	
11																																								37,1	
10																																								9,8	
6																																								53,1	
×																																								0,025	
7																																								62,9	
9	636		629	630	663	627	629		637	631	638	625	626	628	628	628	627	627	629		670	624	625	626	632	626	637		629	623	623	624	633	629	634	624	631	625	625		619
v	0,63	0,16	0,63	0,63	0,24	0,53	1,06	0,15	0,95	0,84	0,84	1,06	0,84	1,17	1,17	0,74	0,74	0,96	0,84	0,30	0,74	0,74	0,74	1,04	0,84	0,84	0,74	0,34	0,74	0,74	0,84	0,84	0,62	1,03	0,84	0,74	0,84	0,84	0,74	0,34	0,74
4	0,013	0,007	0,012	0,004	0,004	0,006	0,015	0,008	0,008	0,003	0,004	0,004	0,007	0,007	0,013	0,005	0,007	0,007	0,014	0,024	0,002	0,010	0,020	0,003	0,010	0,015	0,027	0,032	0,020	0,022	0,007	0,029	0,018	0,026	0,042	0,019	0,030	0,013	0,045	0,040	0,035
3	iłowiec	mułowiec	iłowiec	mułowiec																																					
2			L											1			L				sylur, [1				L	I						
-	1569,7	1571,5	1579,7	1591,0	1601,2	1611,8	1622,0	1624,0	1632,6	1645,8	1665,5	1676,0	1685,3	1695,8	1712,8	1724,5	1735,0	1744,6	1754,8	1757,0	1764,8	1775,3	1786,8	1797,9	1809,6	1812,1	1829,1	1832,6	1841,5	1854,8	1865,3	1874,6	1885,7	1894,0	1911,1	1921,8	1932,7	1942,0	1956,6	1960,1	1967,0

Charakterystyka geochemiczna materii organicznej

127

cd.
13
ela
Tab

12																							0,074			0,009						0,022								
11																							25,9			51,0						62,0								
10																							13,3																	
6																							60,8																	
~																							0,040			0,011						0,014								
7																							74,1			49,0						38,0								
9	628	652	642	641	635	644	653	623	638	634	632	632	659	625	648	648	635	643	636	638	639			617	632	643	632	631		634	646		635	635	627	656	623	623	625	634
5	0,79	0,63	0,63	0,74	0,63	0,63	0,63	0,52	0,52	0,74	0,52	0,52	0,83	0,83	0,73	0,53	0,47	0,42		0,42	0,63	0,74	0,54	0,42	0,48	1,27	0,94	0,94	0,89	0,63	0,94	0,63	0,63	0,75	0,68	0,63	0,52	0,62	0,57	0,73
4	0,024	0,006	0,030	0,026	0,027	0,023	0,041	0,010	0,038	0,017	0,017	0,018	0,065	0,017	0,081	0,346	600'0	0,016	0,012	0,002	0,036	0,026	0,055	0,007	0,007	0,026	0,022	0,009	0,035	0,028	0,028	0,036	0,011	0,014	0,006	0,009	0,0001	0,005	0,018	0,008
3	mułowiec	mułowiec	mułowiec	mułowiec	mułowiec	iłowiec	mułowiec	iłowiec	iłowiec	mułowiec	mułowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	mułowiec + iłowiec	iłowiec	iłowiec	mułowiec	mułowiec	iłowiec	iłowiec	mułowiec	mułowiec	mułowiec	mułowiec + iłowiec	iłowiec	iłowiec	mułowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec						
2																					sylur, ludlow																			
-	1976,0	1988,0	1998,6	2008,7	2019,0	2030,8	2041,2	2052,6	2063,6	2070,2	2084,5	2096,0	2108,6	2118,8	2129,4	2149,2	2160,9	2173,6	2183,6	2193,4	2204,5	2212,9	2214,0	2222,0	2228,4	2239,7	2246,1	2255,4	2264,9	2276,6	2290,1	2303,2	2314,8	2327,4	2356,0	2361,4	2372,9	2383,2	2396,9	2405,4

128

Wyniki badań materii organicznej

	<u> </u>	1			·	1	<u> </u>		·	<u> </u>		<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>		·	1		<u> </u>	r	<u> </u>			_	_			_				<u> </u>		r	<u> </u>		<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>	
12																		0,046	0,007																					
11																		72,0	66,7																					
10																			9,2																					
6																			24,1																					
œ																		0,024	0,002																					
7																		28,0	33,3																					
9	631	628	630	637	640	639	642	634	635	621	628	631	631	625	630	610	633			625	626	653	631	649		647	655	641	629	664	629	632	622	628	616	626	619	632	620	625
S	0,52	0,57	0,42	0,42	0,52	0,52	0,52	0,52	0,51	0,42	0,62	0,73	0,74	0,62	0,57	0,74	0,63	0,52	0,28	0,52	0,51	0,52	0,42	0,63	0,63	0,63	0,73	0,51	0,62	0,67	0,73	0,74	0,73	0,62	0,42	0,52	0,52	0,42	0,42	0,42
4	0,001	0,001	0,002	0,003	0,003	0,001	0,003	0,001	0,002	0,001	0,005	0,001	0,002	0,004	0,008	0,003	0,004	0,086	0,009	0,002	0,004	0,002	0,011	0,002	0,020	0,020	0,001	0,002	0,0001	0,002	0,002	0,003	0,001	0,002	0,0001	0,0001	0,001	0,002	0,002	0,002
e	iłowiec	iłowiec	mułowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	mułowiec	iłowiec	mułowiec	iłowiec	iłowiec	mułowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec
2		<u> </u>	<u> </u>	1	1	1	1		I							1	<u>J</u>	L		sylur,	ludlow										<u> </u>									
1	2424,2	2435,1	2446,9	2455,6	2466,5	2479,0	2491,8	2513,1	2528,0	2539,6	2553,2	2562,9	2572,7	2583,1	2595,0	2604,2	2615,8	2627,0	2628,9	2639,5	2654,4	2664,8	2679,5	2690,8	2700,0	2700,6	2716,8	2728,4	2739,5	2750,7	2762,6	2774,4	2786,0	2797,1	2809,1	2831,5	2842,6	2854,3	2865,5	2878,5

Charakterystyka geochemiczna materii organicznej

Tabela 13 cd.

129

12														0,048																0,004				
																												_						
11														64																85				
10																														5				
6																														10				
œ														0,030																0,002				
7														36																15				
9	620	626		621	627	627	625	628	627	625	625	618	625			637	622	607	631	630	628	634			626	628	622	608	624		608		634	622
ŝ	0,42	0,31	0,52	0,42	0,42	0,42	0,31	0,42	0,62	0,42	0,31	0,31	0,62	0,52	0,52	0,79	0,62	0,62	1,04	0,84	0,73	1,03	1,04	1,15	1,04	1,05	1,06	0,51	0,52	0,60	0,74	1,90	0,95	0,41
4	0,002	0,004	0,003	0,004	0,004	0,003	0,002	0,001	0,002	0,001	0,0001	0,002	0,006	0,086	0,008	0,002	0,002	0,002	0,001	0,001	0,001	0,002	0,003	0,002	0,002	0,001	0,003	0,003	0,006	0,011	0,002	0,014	0,002	0,002
3	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	iłowiec	mułowiec	mułowiec	iłowiec	iłowiec	wapień
2		<u> </u>	<u> </u>		<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>	sylur,	ludlow	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>	L	<u> </u>	<u> </u>		<u> </u>	<u> </u>	<u> </u>	sylur,	wenlok						sylur,	landower		ordowik,	kat	ordowik, sand	ordowik, darriwil
1	2892,2	2906,3	2918,6	2918,8	2928,5	2942,2	2955,1	2967,4	2987,5	2992,2	3011,6	3026,5	3032,3	3052,5	3054,0	3060,0	3080,7	3108,7	3138,2	3150,4	3163,5	3177,5	3188,6	3201,3	3214,0	3228,3	3248,5	3253,0	3267,5	3268,5	3277,5	3291,5	3298,2	3310,0

130

Wyniki badań materii organicznej

Fig. 27. Średnia zawartość procentowa węgla organicznego w utworach paleozoiku i mezozoiku w pionowym profilu stratygraficznym

Average TOC (%) content in the Paleozoic and the Mesozoic deposits versus stratigraphy

Utwory syluru osadzały się w środowisku redukcyjnym lub słabo redukcyjnym (608–660 mV) (tab. 13)

Zawartość węgla organicznego w pojedynczej próbce piaszczystych utworów czerwonego spągowca wynosi 0,61%, a ilość bituminów jest mała – 0,003%.

W utworach cechsztynu średnia zawartość węgla organicznego wynosi 0,24% (min. 0,1%, maks. 0,4%) (fig. 27). Ilość bituminów wydzielona z tych utworów jest bardzo mała (tab. 13).

Wartość potencjału oksydacyjno-redukcyjnego wskazuje, że warunki środowiska w basenie sedymentacyjnym permu facji cechsztynu były zmienne – od redukcyjnego do utleniającego w górnej części profilu utworów (tab. 13).

W utworach triasu dolnego zawartość węgla organicznego jest zróżnicowana. W dolnej partii utworów zawartość węgla jest niższa, wzrasta w górnych partiach utworów. Ogólnie ilość węgla organicznego waha się od 0,20 do 1,02% (fig. 27). Zawartość bituminów jest także zróżnicowana, w dolnej części profilu ich ilość jest mała lub śladowa, w górnej partii utworów ilość składników labilnych wynosi 0,020-0,034% (tab. 13).

Wartość potencjału oksydacyjno-redukcyjnego wskazuje, że utwory osadzały się głównie w środowisku utleniającym jedynie w centralnej części profilu utworów, wartość potencjału redoks wskazuje na sedymentację w basenie, w którym panowały warunki redukcyjne środowiska (tab. 13).

Utwory kredy górnej zawierają znaczną ilość węgla organicznego – średnio 1,04% (min. 0,40%, maks. 2,03%) (fig. 27). Zawartość bituminów w tych utworach jest zróżnicowana. W dolnych i górnych partiach ilość bituminów jest mała lub śladowa w centralnej części osiąga maksymalnie 0,07% (tab. 13).

Wartość potencjału oksydacyjno-redukcyjnego wskazuje, że utwory osadzały się w środowisku utleniającym (tab. 13).

Ilaste utwory oligocenu zawierają 1,02% węgla organicznego i 0,011% bituminów. Badania przeprowadzone były dla pojedynczej próbki (tab. 13).

ŚRODOWISKO DEPOZYCJI MATERII ORGANICZNEJ, JEJ TYP GENETYCZNY I STOPIEŃ DOJRZAŁOŚCI

Analiza n-alkanów wykazała, że materia organiczna występująca w utworach ordowiku (kat) i w dolnych partiach utworów syluru (landower) zawiera w przeważającej ilości związki C_{17} , C_{18} i C_{19} , co sugeruje, że głównym materiałem wyjściowym były bakterie i algi (Maliński, Witkowski, 1988). Jednocześnie śladowa ilość pozostałych n-alkanów pozwala przypuszczać, że w osadach zachodziło zjawisko destrukcji (fig. 28; 29G).

Charakterystyczny przebieg krzywej dystrybucji n-alkanów pozwala sądzić, że materia organiczna obecna w ba-

Fig. 28. Dystrybucja n-alkanów w utworach ordowiku

Distribution of n-alkanes in the Ordovician deposits

Ε

12

10

8

6

4

2

0

10

8

6

4

2

0

G 25 ₁

20

15

10

5

0

C₁₄ C₁₆

C₁₈ C₂₀ C₂₂

F

danych utworach ludlowu pochodzi głównie z rozpadu alg z dużym udziałem bakterii. Krzywa dystrybucji n-alkanów wydzielonych z tych utworów ma regularny przebieg. W dolnych partiach utworów maksimum zawartości przypada na n-alkan C_{17} , w wyższych partiach maksimum przesuwa się ku n-alkanom C_{19} , C_{23} i C_{22} w pozostałej grupie n-alkanów w dużej ilości występują związki o krótkich łańcuchach węglowych. Nieznaczne przesuwanie się maksimum zawartości n-alkanu od 17 do 23 węgli w łańcuchu świadczy o słabszym stopniu przeobrażenia materii organicznej w górnych partiach utworów ludlowu niż w partiach niższych (fig. 29G, 30, tab. 14).

Stosunek węglowodorów izoprenoidowych pristanu i fitanu sugeruje, że materia organiczna pochodząca z utworów ludlowu tworzyła się w utleniającym środowisku (tab. 14). Źródło znacznej ilości pristanu w materii organicznej może pochodzić z rozkładu zooplanktonu (Prahl i in., 1980). Możliwość pochodzenia pristanu z różnych źródeł utrudnia interpretacje warunków osadzania się pierwotnej materii organicznej.

sylur, ludlow

Silurian, Ludlow głęb./ depth 2212,4 m

sylur, ludlow

C₃₀ C₃₂ C₃₄

Silurian. Ludlow

sylur, landower

Silurian, Llandovery

głęb./ depth 3268,5 m

C₃₂ C₃₄

głęb./ depth 2264,9 m

C₃₄

Fig. 29. Dystrybucja n-alkanów w utworach syluru

Distribution of n-alkanes in the Silurian deposits

Fig. 30. Dystrybucja n-alkanów i węglowodorów izoprenoidowych w utworach syluru (ludlowu)

Distribution of n-alkanes and isoprenoides in the Silurian (Ludlow) deposits

Tabela 14

Głębokość pobrania próbki Sampling depth [m]	Stratygrafia Stratigraphy	Litologia Lithology	Pr/Ph	Pr/n-C17	Ph/n-C18	CPI _{Tot}	CPI _{17–23}	CPI 25-31	n-C _{max}
3291,5	ordowik, kat	iłowiec	bd	bd	bd	0,98	0,94	1,24	C ₁₇
3268,5	sylur, landower	mułowiec	n.oz	n.oz	n.oz	0,76	0,72	0,77	C ₁₉
2264,9	sylur, ludlow	mułowiec	bd	bd	bd	1,03	1,00	1,12	C ₁₇
2214,0	sylur, ludlow	iłowiec	1,76	0,71	0,44	0,90	0,89	1,01	C ₁₇
2212,9	sylur, ludlow	iłowiec	2,50	bd	bd	1,03	1,03	1,04	C ₁₇
2149,2	sylur, ludlow	iłowiec	2,50	bd	bd	1,02	1,01	1,14	C ₁₇
2129,4	sylur, ludlow	iłowiec	3,58	bd	bd	1,03	1,04	1,02	C ₁₇
1960,1	sylur, ludlow	iłowiec	1,39	1,02	0,61	1,00	0,99	1,00	C ₁₉ , C ₁₈
1841,5	sylur, ludlow	iłowiec	2,50	bd	bd	1,00	1,00	1,06	C ₁₉
1829,1	sylur, ludlow	iłowiec	bd	bd	bd	1,02	1,00	1,09	C ₂₂ , C ₂₃

Wskaźniki geochemiczne dla bituminów z utworów paleozoiku z otworu wiertniczego Lębork IG 1 Geochemical data for the bitumens in the Paleozoic deposits from Lębork IG 1 borehole

Pr/Ph – stosunek pristanu (Pr) do fitanu (Ph)

 $CPI_{Tot} - \text{wartość współczynnika CPI} (Carbon Preference Index) \text{ wyliczonego dla n-alkanów zawierających od 17 do 31 węgli wg Kotarby i in. (1994):}$ $CPI_{Tot} - \frac{(C_{17}+C_{19}+\ldots+C_{27}+C_{29}) + (C_{19}+C_{21}+\ldots+C_{29}+C_{31})}{(C_{17}+C_{19}+\ldots+C_{27}+C_{29}) + (C_{19}+C_{21}+\ldots+C_{29}+C_{31})}$

$$CPT_{Tot} = \frac{2 \cdot (C_{18} + C_{20} + \dots + C_{28} + C_{30})}{2 \cdot (C_{18} + C_{20} + \dots + C_{28} + C_{30})}$$

CPI 17-23 - wartość współczynnika CPI wyliczonego dla n-alkanów zawierających od 17 do 23 węgli wg Kotarby i in. (1994):

CPI ₁₇₋₂₃ =
$$\frac{(C_{17}+C_{19}+C_{21}) + (C_{19}+C_{21}+C_{23})}{2 \cdot (C_{18}+C_{20}+C_{22})}$$

CPI 25-31 - wartość współczynnika CPI wyliczonego dla n-alkanów zawierających od 25 do 31 węgli wg Kotarby i in. (1994):

CPI ₂₅₋₃₁ =
$$\frac{(C_{25}+C_{27}+C_{29}) + (C_{27}+C_{29}+C_{31})}{2 \cdot (C_{26}+C_{28}+C_{30})}$$

 $\textbf{n-C}_{max}-\textbf{n-alkan}$ z maksymalną zawartością; bd– brak danych; n.oz– nie oznaczono

Pr/Ph – pristane (Pr) and phytane (Ph) ratio

 $\textbf{CPI}_{\textbf{Tot}} - \textbf{the value of coefficient CPI (Carbon Preference Index) for the n-alkanes C_{17} - C_{31} after Kotarba et al. (1994):$

CPI _{Tot} =
$$\frac{(C_{17}+C_{19}+...+C_{27}+C_{29}) + (C_{19}+C_{21}+...+C_{29}+C_{31})}{2 \cdot (C_{18}+C_{20}+...+C_{28}+C_{30})}$$

CPI 17-23 - the value of coefficient CPI (Carbon Preference Index) for the n-alkanes C17-C23 after Kotarba et al. (1994):

CPI ₁₇₋₂₃ =
$$\frac{(C_{17}+C_{19}+C_{21}) + (C_{19}+C_{21}+C_{23})}{2 \cdot (C_{18}+C_{20}+C_{22})}$$

CPI $_{25-31}$ – the value of coefficient CPI (Carbon Preference Index) for the n-alkanes C_{25} – C_{31} after Kotarba *et al.* (1994):

CPI ₂₅₋₃₁ =
$$\frac{(C_{25}+C_{27}+C_{29}) + (C_{27}+C_{29}+C_{31})}{2 \cdot (C_{26}+C_{28}+C_{30})}$$

n-C_{max} – n-alkane maximum contents; bd – no data; n.oz – not detected

Stopień przeobrażenia badanej materii organicznej pozwala określić wskaźnik CPI wyliczony z dystrybucji n-alkanów. W tym przypadku wartość wskaźników jest liczona wg wzoru przedstawionego przez Kotarbę i in. (1994). Wartość wskaźnika CPI _{Tot} jest nieznacznie wyższa od jedności, co sugeruje, że generalnie materia ta jest przeobrażona (tab. 14).

Obserwowane zjawisko degradacji, które miało miejsce w utworach ordowiku i spągu utworów syluru, nie pozwala jednoznacznie oznaczyć stopnia przeobrażenia materii organicznej obecnej w badanych utworach wczesnego paleozoiku (tab. 14).

Analiza biomarkerów z grupy terpanów wydzielonych z utworów syluru (ludlowu) pozwoliła zaobserwować, że związki tricykliczne są znacznie słabiej reprezentowane we frakcji węglowodorów nasyconych w stosunku do związków pentacyklicznych (hopanów), co potwierdza duży udział bakterii w wyjściowej materii organicznej (tab. 15) (Peters, Moldowan, 1993).

Podczas analizy stwierdzono małą zawartość związku 17α(H)-trisnorhopanu (Tm) w stosunku do związku

18α(H)-trisnorhopanu II (Ts) w utworach w ich górnej partii, co świadczyłoby o znacznym przeobrażeniu badanej materii organicznej. W niższych partiach stosunek ten nie wskazuje na przeobrażenie badanej materii. Parametr ten musi być jednak uwzględniany z dużą ostrożnością, gdyż podczas trwania analizy może nastąpić kumulacja oznaczanych związków ze związkami tricyklicznymi i tetracyklicznymi, co fałszuje końcowy wynik analityczny (Rullkötter, Wendisch, 1982).

Stosunek ilościowy związku 17 α (H)-C₃₀ do związku 17 α (H)-C₂₉ w oznaczonej frakcji terpanów (tab. 15) z badanych skał sylurskich na tym obszarze sugeruje, że sedymentacja materii organicznej następowała w facji skał klastycznych.

Stosunek 17 β (H)21 α (H)-moretanu do 17 α (H)21 β (H)hopanu maleje ze wzrostem dojrzałości termicznej materii organicznej (Mackenzie i in., 1980) – jest to parametr stopnia przeobrażenia materii organicznej. Dane otrzymane z analizy zawartości moretanów w badanych utworach syluru potwierdzają, że materia organiczna jest przeobrażona (tab. 15)

Tabela 15

Biomarkery grupy triterpanów (m/z 191) oraz steranów (m/z 217) z materii organicznej w utworach syluru w otworze wiertniczym Lębork IG 1

Biomarkers triterpanes group (m/z 191) and steranes (m/z 217) from organic matter in Silurian deposits in Lębork IG 1 borehole

Głębokość pobrania próbki Sampling depth [m]	Stratygrafia Stratigraphy	$T_{s}/\left(T_{s}+T_{m}\right)$	T / (T + P)	$C_{30}H / (C_{30}H + C_{29}H)$	$C_{30}M/(C_{30}H + C_{30}M)$	C ₃₁ H22S / (22S + 22R)	C ₂₄ TET / C ₂₃ T	$C_{31}H / (C_{35}H + C_{31}H)$	Sterany/ hopany Steranes/ hopanes	Disterany/ sterany reg. Diasteranes/ reg. steranes $C_{27}D / C_{27}St + C_{27}D$	C ₂₇ S/C ₂₈ S/C ₂₉ sterany/ steranes [%]
2214,0	Sylur,	0,43	0,24	0,62	0,11	0,57	0,52	0,33	4,81	0,40	21,6/34,0/44,4
1960,1	ludlow	0,61	0,19	0,66	0,10	0,58	0,35	0,32	2,85	0,89	20,6/34,6/44,8

 $T_s/(T_s + T_m)$ – stosunek zawartości 22,29,30-trisnorhopanu-II (T_s) do sumy zawartości 22,29,30-trisnorhopanu-II (T_s) i 22,29,30-trisnorhopanu (T_m) T/(T + P) – stosunek zawartości związków tricyklicznych do sumy zawartości związków tricyklicznych i związków pentacyklicznych $C_{30}H/(C_{30}H + C_{29}H)$ – stosunek zawartości 17α21β(H)-hopanu do sumy zawartości hopanu i zawartości 17α21β(H)30-norhopanu

 $C_{30}H / (C_{30}H + C_{29}H)$ – stosunek zawartości 17621p(H)-nopanu do sumy zawartości 17621p(H)-hopanu i zawartości 17621a(H)-moretanu

 $C_{31}/(C_{31} + C_{35})$ – stosunek zawartości 17 α 21 β (H)-homohopanu (epimer 22S + 22R) do sumy zawartości homohopanów C_{31} i C_{35}

Hopany/ sterany – stosunek zawartości związków z grupy hopanów do zawartości związków z grupy steranów regularnych

Diasterany/ sterany reg. – stosunek zawartości diasteranów do zawartości steranów regularnych

C₂₇/C₂₈/C₂₉ S – zawartość związków z grupy steranów

 $C_{30}H / (C_{30}H + C_{29}H)$ – the ratio of the abundance $17\alpha 21\beta(H)$ -hopane to sum of the abundances $17\alpha 21\beta(H)$ -hopane and $17\alpha 21\beta(H)30$ -norhopane

 $C_{30}M / (C_{30}H + C_{30}M)$ – the ratio of the abundance $17\beta 21\alpha(H)$ -moretane to sum of the abundances $17\alpha 21\beta(H)$ -hopane and $17\beta 21\alpha(H)$ -moretane $C_{31}H22S / (22S + 22R)$ – the ratio of the abundance $17\alpha 21\beta(H)$ -homohopane (epimer 22S) to sum the abundances $17\alpha 21\beta(H)$ -homohopane (epimer 22S + 22R) $C_{24}TET / C_{23}T$ – the ratio of the abundances Tetracyclic (C_{24}) and Tricyclic (C_{23})

 $C_{31}/(C_{31} + C_{35})$ – the ratio of the abundance of $17\alpha 21\beta$ (H)-homohopane (epimer 22S + 22R) to sum of the abundances of homohopanes C_{31} and C_{35} Hopany/ sterany – the hopanes/ regular steranes ratio

Diasterany/ sterany reg. – the diasteranes/ regular steranes ratio

 $C_{27}/C_{28}/C_{29}$ S – the abundances of regular steranes

 C_{30} H / $(C_{30}$ H / C_{30} H / C_{20} H / $C_{$

 $T_s/(T_s + T_m)$ – the ratio of the abundance 22,29,30-Trisnorhopane-II (T_s) to sum the abundances 22,29,30-Trisnorhopane-II (T_s) and 22,29,30-Trisnorhopane (T_m) T/(T + P) – the ratio of the abundance Tricyclic terpanes to sum of the abundances Tricyclic terpanes

Marcin JANAS

BADANIA GEOCHEMICZNE MATERII ORGANICZNEJ W ORDOWIKU I SYLURZE METODĄ ROCK-EVAL

Analiza pirolityczna Rock-Eval (R-E) jest wstępną, geochemiczną metodą badania potencjalnych skał macierzystych i zbiornikowych dla węglowodorów, stosowaną na całym świecie od kilku dekad. Metodę tę opracowano w 70. latach XX w. we Francuskim Instytucie Naftowym – IFP. Zarys metodyki badań został przedstawiony w pracach polskich i zagranicznych autorów (np. Espitalié i in., 1977, 1985; Kotarba, Szafran, 1985; Wilczek, Merta, 1992; Bieleń i in., 2008; McCarthy i in., 2011). Analiza pirolityczna R-E dostarcza parametry i wskaźniki pozwalające na określenie m.in. typu kerogenu zawartego w skałach, stopnia dojrzałości termicznej materii organicznej oraz potencjału węglowodorowego (tab. 16, 17).

Typ kerogenu. Kerogen jest określany mianem prekursora węglowodorów i jest ściślej definiowany jako ta część materii organicznej, rozproszonej w skałach osadowych, która nie rozpuszcza się w powszechnie używanych rozpuszczalnikach organicznych (Durand, 1980). Ze względu na odmienny rodzaj organicznego materiału źródłowego oraz jego środowiska depozycji, wyróżnia się cztery typy kerogenu: ropotwórczy kerogen typu I, ropo- i gazotwórczy kerogen typu II, gazotwórczy kerogen typu III oraz inertny kerogen typu IV (tab. 18) (np. Peters i in., 2005).

Najpraktyczniejszą metodą rozróżnienia typów kerogenu zawartych w skałach macierzystych jest interpretacja wskaźników wodorowych (HI) i tlenowych (OI) wraz z temperaturami maksymalnego generowania węglowodorów (T_{max}). Typy kerogenu można określić za pomocą rzutowania punktów, których współrzędne są równe wartościom tych wskaźników, na tzw. zmodyfikowany diagram Van Krevelena (diagram HI/OI) oraz diagram HI/ T_{max} . Pierwszy z powyższych sposobów jest praktycznym uproszczeniem analizy elementarnej kerogenu i interpretacji stosunków atomowych wodoru do węgla i tlenu do węgla na diagramie Van Krevelena.

Dojrzałość termiczna. Temperatura T_{max} jest wskaźnikiem wyrażającym stopień dojrzałości materii organicznej. Jest to temperatura maksymalnego generowania węglowodorów, obliczana w trakcie procesu pirolizy. Dojrzałość termiczna materii organicznej pozwala stwierdzić w jakiej fazie generowania węglowodorów znajdują się badane skały macierzyste (fig. 31).

Potencjał węglowodorowy oraz interwały perspektywiczne dla występowania węglowodorów. Całkowita zawartość węgla organicznego (TOC, ang. total organic carbon) jest jednym z podstawowych wskaźników określających jakość skały macierzystej. Uznaje się, że skała macierzysta zdolna do generowania węglowodorów o znaczeniu ekonomicznym musi zawierać co najmniej 0,5% wag. węgla organicznego (tab. 19). Warunek wysokiej zawartości

Tabela 16

Mierzone parametry	Jednostka	Nazwa
Measured parameters	Unit	Name
S1	mg HC/gSkały	wolne węglowodory
S2	mg HC/gSkały	rezydualny potencjał węglowodorowy
TpS2	°C	prawdziwa temperatura odczytywana z piku S2
S3	mg CO ₂ /gSkały	CO ₂ powiązany z materią organiczną
S3'	mg CO ₂ /gSkały	CO ₂ powiązany z węglanami
TpS3'	°C	temperatura odczytywana z piku S3'
S3CO	mg CO/gSkały	CO powiązany z materią organiczną
TpS3CO	°C	temperatura odczytywana z piku S3CO
S3'CO	mg CO/gSkały	CO powiązany z materią organiczną i węglanami
S4CO ₂	mg CO ₂ /gSkały	CO ₂ powiązany z materią organiczną
S5	mg CO ₂ /gSkały	CO ₂ powiązany z węglanami
TpS5	°C	temperatura odczytywana z piku S5
\$400	ma CO/aSkały	CO powiązany z materia organiczna

Parametry mierzone podczas analizy Rock-Eval 6

Parameters measured during Rock-Eval 6 analysis

Tabela 17

Wskaźniki obliczone na podstawie parametrów pomierzonych podczas analizy pirolitycznej Rock-Eval 6

Indicators based on	parameters mea	asured during	Rock-Eval 6	analysis
---------------------	----------------	---------------	-------------	----------

Obliczone wskaźniki	Jednostka	Wzór	Nazwa
Calculated indicators	Unit	Formula	Name
T _{max}	°C	$TpS2 - \Delta T_{max}$	T _{max} – temperatura maksymalnego generowania węglowodorów
PI	-	S1 / (S1 + S2)	wskaźnik generowania
PC	% wag.	$[(S1 + S2) \cdot 0, 83] + [S3 \cdot 12 / 44] + [(S3CO + S3'CO / 2) \cdot 12 / 28] / 10$	węgiel organiczny podatny na proces pirolizy
RC CO	% wag.	(S4CO · 12 / 28) / 10	węgiel organiczny rezydualny (CO)
RC CO2	% wag.	(S4CO2 · 12 / 44) / 10	węgiel organiczny rezydualny (CO ₂)
RC	% wag.	RC CO + RC CO2	węgiel organiczny rezydualny
TOC	% wag.	PC + RC	całkowita zawartość węgla organicznego
HI	mg HC/gTOC	(S2 · 100) / TOC	wskaźnik wodorowy
OI	mg CO2/gTOC	(S3 · 100) / TOC	wskaźnik tlenowy
OI CO	mg CO/gTOC	(S3CO · 100) / TOC	indeks tlenowy (CO)
pyroMinC	% wag.	[(S3' · 12 / 44) + (S3'CO · 12 / 56)] / 10	zawartość węgla mineralnego pirolitycznego
oxiMinC	% wag.	(\$5 \cdot 12 / 44) / 10	zawartość węgla mineralnego oksydacyjnego
MinC	% wag.	pyroMinC + oxiMinC	węgiel mineralny

Tabela 18

Typu kerogenu (wg Waples, 1985 zmienione)

Kerogen types (after Waples, 1985 modified)

Grupa macerałów	Typ kerogenu	Materiał źródłowy	Środowisko depozycji
Maceral group	Kerogen type	Source material	Depositional environment
	Ι	algi słodkowodne	jeziorne
		niepewnego pochodzenia	morskie/ lądowe
		lipidy wszelakich roślin; algi morskie	morskie/ lądowe
Liptynitu	П	detrytus	morskie/ lądowe
	11	żywice i woski wypełniające komórki	lądowe/ morskie
		spory i ziarna pyłku	lądowe/ morskie
		kutikule (nabłonki liści) roślin lądowych	lądowe/ morskie
Witrynitu	III	materiał drzewny roślin lądowych	lądowe
Inertynitu	IV	silnie utleniony lub przerobiony materiał organiczny dowolnego rodzaju	lądowe

Tabela 19

Parametry i wskaźniki określające potencjał węglowodorowy (Peters i in., 2005; Dembicki, 2009)

Parameters and indicators describing the hydrocarbon potential (Peters et al., 2005; Dembicki, 2009)

Potencjał węglowodorowy	TOC [% wag.]	S2 [mg HC/gSkały]
Hydrocarbon potential	TOC [wt. %]	S2 [mg HC/gRock]
Niski/ Low	0-0,5	<2
Średni/ Medium	0,5–1	~2
Wysoki/ High	1,0-2,0	2–5
Bardzo wysoki/ Very high	2,0-4,0	5-10
Doskonały/ Perfect	>4	>10

węgla organicznego nie jest wystarczający do określenia efektywnej skały macierzystej. Ważne jest, żeby wysokiej zawartości wegla organicznego towarzyszyły wysokie wartości parametru S2 i wskaźnika HI, które stanowia pośredni wyznacznik ilości wodoru powiązanego z materia organiczną (Dembicki, 2009). Parametr S2, wyrażony w mg HC/gSkały, przedstawia także szacunkową ilość węglowodorów, jaką skały te mogą wygenerować jeśli zostaną odpowiednio pogrążone i/lub podgrzane. W zależności od wartości parametru S2 potencjał skał macierzystych może być niski (<2 mg HC/gSkały), średni (2–5 mg HC/gSkały), dobry (5-10 mg HC/gSkały) lub doskonały (>10 mg HC/ gSkały) (tab. 16). Ograniczenie stosowania tej klasyfikacji może stanowić zaawansowany stopień przeobrażenia termicznego materii organicznej, zaniżający wyniki TOC oraz S2 (znaczna część węglowodorów została już wygene-

rowana, co skutkuje niższymi, niż przed przeobrażeniem, odczytami parametru S2 i wskaźnika TOC; Dembicki, 2009). Geochemiczne kryteria określające dobre skały macierzyste mogą służyć również do typowania ropo- i gazonośnych interwałów głębokościowych w obrębie formacji łupkowych.

Fig. 31. Zastosowanie wskaźnika T_{max} w celu wytypowania głównych stref generowania ropy i gazu wg Espitalić (1986)

Use of T_{max} to determine the principal zones of oil and gas formation after Espitalié (1986)

PRZYGOTOWANIE PRÓBEK

Do badań pirolitycznych aparatem Rock-Eval 6 pobrano 57 próbek geologicznych z interwału głęb. 1051–3309,5 m z otworu Lębork IG 1. Próbki stanowiły fragmenty rdzenia wiertniczego i reprezentowały ordowickie oraz sylurskie mułowce i iłowce. Pobór próbek w nieregularnych odstępach był podyktowany dostępnością rdzenia. Najgęściej opróbowano utwory landoweru (16 próbek z interwału głęb. 3253,4–3272,5 m – formacja z Pasłęka) i karadoku (piętra globalne kat–sandb) (12 próbek z interwału głęb. 3282,6–3299,0 m – formacja z Sasina). Przed wykonaniem analiz próbki przemyto wodą, wysuszono, a następnie skruszono do odpowiedniej frakcji (<0,2 mm). Waga każdej przebadanej próbki wynosiła 40–60 mg.

INTERPRETACJA WYNIKÓW DLA POSZCZEGÓLNYCH PRZEDZIAŁÓW STRATYGRAFICZNYCH

Interpretacja wyników objęła określenie typów kerogenu zawartego w skałach, dojrzałości termicznej materii organicznej oraz potencjału węglowodorowego wraz z wytypowaniem interwałów perspektywicznych dla występowania węglowodorów.

W obrębie 57 próbek wydzielono 7 grup odpowiadających wybranym przedziałom stratygraficznym: 3 próbki reprezentowały utwory przydolu, 5 próbek – utwory ludlowu, 13 próbek – utwory wenloku, 16 próbek – utwory landoweru, 8 próbek – utwory aszgilu (pietra globalne hirnant i kat), 9 próbek – utwory karadoku (kat i sandb) i 3 próbki reprezentowały utwory lanwirnu (darriwil). Wyniki wszystkich wykonanych badań przedsstawiono w tabeli 20.

Próbki skał przydolu pochodzą z najpłytszego interwału głęb. (1051,0–1060,0 m), a zawarta w nich materia organiczna jest najsłabiej przeobrażona termicznie, co jest wyrażone przez temperaturę maksymalnego generowania węglowodorów (T_{max} : 433–436°C). Wartości T_{max} wskazują na początkową fazę generowania ropy. Próbki charakteryzują się niską zawartością wolnych węglowodorów, udokumentowaną za pomocą parametru S1 (0,12–0,19 mg HC/gSkały), niskim rezydualnym potencjałem węglowodorowym wyrażonym przez parametr S2 (0,43–0,58 mg HC/gSkały)

20
la
e
q
3
[

138

Zestawienie parametrów i wskaźników geochemicznych badanych próbek List of the geochemical parameters and indicators of analyzed samples

[% wag.] [wt. %] MinC 0,820,590,940,842,230,960,690,500,670,430,491,57 3,45 1,03 0,33 1,69 1,13 0,65 1,091,22 1,41 1,11 4 Participation of RC in TOC Udział RC w TOC [%] 13 70 72 69 75 68 76 69 77 85 92 93 93 95 95 92 75 94 94 94 91 87 94 0,080,07 0,09 0,09 0,120,08 0,040,040,110,07 0,06 0,130,06 0,08 0,140,06 0,05 0,05 0,07 0,06 0,06 0,0412 РС [% wag.] [wt. %] 0, 190,260,78 0,12 0,220,260,09 0,59 0,400,171,761,041,130,760,210,270,630, 821,21 1,94 0,670,90 RC Ξ TOC 0,460,96 0,160,320,360,380,340,74 1,101,19 0,640,27 0,290,130,220, 890,841,892,07 0,74 1,290, 8110 [mg HC/gSkały] [mg HC/gRock] 0,230,560,380,300,240,220,490,45 0,470,300,250,220,220,330,360,38 0,410,51 0,500,440,370,34Ы 6 [mg CO₂/gTOC] 200 286 138 60 260 237 260 234 162 ō × 47 35 43 1830 24 1834 59 48 35 101 39 [mg HC/gTOC] 216 160148 184 149 153 113 50 Η 161 92 4 46 28 32 40 26 49 27 67 39 3181 [°C] T_{max} 436 436 436 429 376 314 298 316 302 314 308 442 463 435 433 458 452 302 458 9 301 301 461 [mg CO₂/gSkały] [mg CO₂/gRock] 0,360,340,400,390,470,300,77 0,74 0,75 0,930,75 0,470,300,35 0,35 0,330,37 0,380,260,380,310,31S 5 [mg HC/gSkały] [mg HC/gRock] 0,58 0,220,240,430,420,53 0,54 0,200,25 0,680,38 0,260,87 0,37 0,38 0,83 0,310,81 0,31 0,41 0, 31 S_2 0,5 0,120,150,150,160,130, 190,230,260,470,250,180,200,260,160,08 0,110,360,330,530,320,65 0,4S ŝ Głębokość 1051,0 1054,0 1060,01124,0 1133,0 2376,0 2561,0 2588,0 3163,0 3179,0 3204,0 3206,0 3217,5 3220,5 3230,0 3236,0 3238,0 3241,0 3243,5 3246,0 3253,4 3193,0 Depth Ш 2 przydol przydol wenlok landower przydol ludlow ludlow ludlow ludlow ludlow wenlok Stratygrafia Stratigraphy Sylur

Wyniki badań materii organicznej

cd.	
20	
3	
e	
ab	
Ē	

14	0,53	0,76	0,87	0,31	0,07	0,19	0,15	1,46	0,37	0,97	2,31	0,33	0,37	0,72	3,68	7,64	3,60	2,28	0,86	0,52	1,28	1,80	0,69	0,57	0,75	0,56
13	93	96	92	94	60	95	93	87	82	83	06	94	95	97	88	88	80	57	42	85	96	96	94	95	75	93
12	0,09	0,05	0,09	0,03	0,02	0,05	0,03	0,03	0,03	0,03	0,04	0,10	0,11	0,09	0,02	0,05	0,03	0,06	0,06	0,04	0,07	0,05	0,09	0,29	0,06	0,17
11	1,21	1,17	1,1	0,47	0,03	0,97	0,56	0,2	0,09	0,2	0,35	1,67	2,44	2,40	0,15	0,36	0,12	0,08	0,23	0,28	1,49	1,18	1,49	5,91	0,21	2,31
10	1,30	1,22	1,19	0,50	0,05	1,02	0,6	0,23	0,11	0,24	0,39	1,77	2,56	2,48	0,17	0,41	0,15	0,14	0,29	0,33	1,56	1,23	1,58	6,20	0,28	2,48
6	0,32	0,22	0,29	0,32	0,24	0,19	0,28	0,28	0,2	0,24	0,41	0,53	0,34	0,37	0,21	0,5	0,26	0,28	0,32	0,3	0,25	0,22	0,43	0,46	0,23	0,55
×	27	27	31	45	190	20	23	181	322	155	103	18	13	15	166	49	302	345	115	79	13	21	14	9	171	12
٢	49	27	58	43	307	38	41	60	113	89	57	27	32	23	55	64	122	275	127	91	37	35	37	29	160	36
9	456	457	458	427	458	445	454	319	325	436	301	298	304	305	449	309	469	457	456	464	521	537	487	314	440	311
so.	0,35	0,33	0,37	0,23	0,09	0,20	0,14	0,41	0,37	0,37	0,41	0,33	0,33	0,37	0,28	0,20	0,46	0,48	0,33	0,26	0,21	0,26	0,22	0,39	0,47	0,30
4	0,63	0,33	0,69	0,22	0,15	0,39	0,25	0,14	0,13	0,21	0,22	0,48	0,83	0,56	0,09	0,26	0,18	0,39	0,36	0,3	0,58	0,43	0,59	1,78	0,44	0,89
3	0,30	0,09	0,28	0,10	0,05	0,09	0,09	0,05	0,03	0,07	0,16	0,55	0,42	0,32	0,02	0,27	0,06	0,15	0,17	0,13	0,20	0,12	0,44	1,50	0,13	1,07
2	3253,5	3254,5	3256,0	3260,0	3262,4	3262,5	3263,5	3267,5	3268,4	3268,5	3269,5	3270,6	3271,5	3271,7	3272,5	3273,8	3275,0	3276,0	3277,0	3278,1	3278,8	3279,3	3280,5	3282,6	3284,4	3284,5
1	landower	aszgil (hirnant)	aszgil (hirnant)	aszgil (hirnant)	aszgil (kat)	karadok (kat)	karadok (kat)	karadok (kat)																		
								JULY												мik	Ordov)				

<u> </u>				1					
14	0,32	0,71	0,74	0,33	0,25	0,33	9,41	7,84	3,82
13	95	94	93	62	88	89	79	80	85
12	0,18	0,14	0,18	0,05	0,08	0,05	0,05	0,05	0,09
11	3,35	1,89	2,54	0,08	0,64	0,32	0,19	0,20	0,50
10	3,53	2,02	2,72	0,13	0,73	0,36	0,24	0,25	0,59
6	0,45	0,41	0,37	0,25	0,38	0,27	0,43	0,33	0,31
8	10	22	15	238	37	50	62	106	58
7	31	41	45	229	74	92	131	134	107
9	318	304	312	458	302	454	443	452	431
5	0,35	0,44	0,42	0,31	0,27	0,18	0,15	0,26	0,34
4	1,10	0,84	1,22	0,30	0,54	0,33	0,31	0,33	0,63
3	0,88	0,59	0,71	0,10	0,33	0,12	0,24	0,16	0,28
2	3287,0	3291,0	3291,5	3295,4	3295,5	3299,0	3304,0	3307,0	3309,5
1	karadok (kat)	karadok (kat)	karadok (kat)	karadok (sandb)	karadok (sandb)	karadok (sandb)	lanwirn (darriwil)	lanwirn (darriwil)	lanwirn (darriwil)
	Ordowik								

S1 – zawartość wolnych węglowodorów obecnych w próbce skalnej, uwolnionych w trakcie pirolizy w temperaturze 300°C

S2 – zawartość węglowodorów powstałych podczas pierwotnego krakingu kerogenu w temperaturze od 300 do 650°C
S3 – zawartość CO₂ z destrukcji materii organicznej

T_{mux} – temperatura, w której występuje maksymalny kraking kerogenu i następuje maksimum generowania węglowodorów HI – wskaźnik wodorowy liczony ze wzoru: (S2 · 100) / TOC OI – wskaźnik tlenowy liczony ze wzoru: (S3 · 100) / TOC

PI – wskaźnik produktywności liczony ze wzoru: S1 / (S1 + S2)

TOC - całkowita zawartość węgla organicznego liczona ze wzoru: PC + RC

RC – zawartość węgla rezydualnego liczona ze wzoru: (S4CO₂ · 12 / 440) + (S4CO · 12 / 280) PC – zawartość węgla pirolitycznego liczona ze wzoru: [(S1 + S2) · 0,083] + [S3 · 12 / 440] + [(S3CO + 0,5 S3 CO) · 12 / 280] MinC – całkowita żawartość wegla mineralnego liczona ze wzoru [(S3' · 12 / 440) + (S3'CO / 2) · (12 / 280)] + [(S5 · 12 / 440)]

S1 - content of free hydrocarbons released during pyrolysis at 300°C

 $S2 - content of hydrocarbons released during primary cracking of kerogen at temperature between 300 and 650°C <math>S3 - CO_2$ content released from organic matter

 $T_{\rm max}$ – temperature of maximum cracking of kerogen and maximum generation of hydrocarbon HI – hydrogen index calculated from the formula as above

OI - oxygen index calculated from the formula as above

PI - production index calculated from the formula as above

RC - residual organic carbon content calculated from the formula as above TOC - total organic carbon content calculated from the formula as above

PC - pyrolytic organic carbon content calculated from the formula as above

MinC - total mineral carbon content calculated from the formula as above

Tabela 20 cd.

oraz niską całkowitą zawartością węgla organicznego (TOC: 0,27–0,32% wag.). W związku z powyższym, utwory przydolu nie stanowią poziomów macierzystych zdefiniowanych za pomocą kryteriów przedstawionych w tabeli 19. Diagramy HI/OI oraz HI/ T_{max} wskazują na występowanie w utworach przydolu "pseudo-III" typu kerogenu (patrz zbiorcza interpretacja wyników dla wszystkich próbek z profilu ordowiku i syluru) (fig. 32, 33).

Próbki skał ludlowu pochodzą z interwału głęb. 1124-2588 m. Materia organiczna próbek z głęb. 1124 i 1133 m znajduje się w początkowej fazie generowania ropy (T_{max} : 436°C), natomiast próbki z głęb. 2376-2588 m są prawdopodobnie w końcowej fazie generowania ropy (średnia temp. $T_{\rm max}$ to 446°C). Tak jak w przypadku próbek przydolu, również próbki ludlowu cechują się niskimi parametrami S1 (0,11-0,26 mg HC/gSkały), S2 (0,2-0,81 mg HC/ gSkały) oraz niskim wskaźnikiem TOC (0,13-0,38 % wag.), dlatego nie mogą być określone mianem skał macierzystych. Diagramy HI/OI oraz HI/ T_{max} wskazują na występowanie w utworach ludlowu "pseudo-III" typu kerogenu (fig. 34, 35). Wśród wyników próbek ludlowu i przydolu warte uwagi są podwyższone wartości wskaźników HI (113-216 mg HC/gTOC) i OI (138-286 mg CO₂/gTOC), które w pozostałej części badanego profilu ordowiku i syluru są znacznie niższe i tylko w kilku przypadkach osiągają podobne wartości. Wyższe wskaźniki OI tych utworów oraz podwyższone wskaźniki MinC (świadczące o zwiększonym udziale węglanów w składzie mineralogicznym skał), mogą być wyznacznikiem utleniających warunków depozycji. Warty odnotowania jest również relatywnie niski stosunek węgla rezydualnego (RC) do węgla pirolizowanego (PC) względem wskaźnika TOC (68-77%). Obie zależności świadczą o niższym stopniu przeobrażenia termicznego materii organicznej utworów ludlowu i przydolu w stosunku do warstw niżej leżących.

Dla kontrastu, próbki reprezentujące skały wenloku z interwału głęb. 3163–3246 m wykazują niższe wskaźniki HI (26-92 mg HC/gTOC) i OI (18-101 mg CO₂/gTOC), wyższy stosunek węgla rezydualnego (RC) do węgla pirolizowanego (PC) względem wskaźnika TOC (85-95%) oraz znacznie wyższe wartości wskaźnika TOC (0,46-2,07% wag., średnio 1,05% wag.). Temperatura T_{max} nie jest wiarygodna dla większości próbek (<430°C), a średnia wartość trzech odczytów T_{max} kwalifikujących się do określenia stopnia dojrzałości wynosi 454°C, wskazując na strefę przejściową między fazami generowania ropy a gazu mokrego. Parametry S1 i S2 przyjmują niskie wartości, osiągając odpowiednio: 0,16-0,65 mg HC/gSkały i 0,26-0,87 mg HC/gSkały. Przedstawiona charakterystyka świadczy o tym, że skały wenloku w otworze Lębork IG 1 mogły być w przeszłości efektywną skałą macierzystą (podwyższona całkowita zawartość materii organicznej), ale dziś ich potencjał weglowodorowy jest w znacznym stopniu wyczerpany, o czym świadczą wartości parametru S2 oraz wskaźniki RC i PC. Jeśli przedstawione przypuszczenie jest prawdziwe, a skały wenloku miały możliwość zatrzymania wygenerowanych węglowodorów, to mogą być one rozpatrywane jako perspektywiczne dla ich występowania. Diagramy HI/OI oraz HI/ T_{max} wskazują na występowanie w utworach wenloku "pseudo-III" typu kerogenu z domieszką kerogenu typu IV (fig. 36, 37). Niskie wartości wskaźników HI (26–92 mg HC/gTOC) i OI (18–101 mg CO₂/gTOC) sugerują beztlenowe warunki depozycyjne osadu.

Podobnymi właściwościami geochemicznymi odznaczają się skały landoweru. Wartości wskaźników HI i OI wynoszą odpowiednio 23-307 mg HC/gTOC oraz 13-322 mg CO₂/gTOC. Co ciekawe, próbki o wartości TOC poniżej 0,5% wag. charakteryzują się znacznie wyższymi wartościami OI (oraz wyższymi wartościami HI), co może świadczyć o bardziej utleniających warunkach depozycji tych osadów. Stosunek RC do PC względem TOC wynosi 60–97%, a średnie wiarygodne odczyty temperatury $T_{\rm max}$ to 455°C (strefa przejściowa między fazą generowania ropy a gazu mokrego). Parametry S1 i S2 są bardzo niskie i zawierają się odpowiednio w przedziałach 0,03–0,55 mg HC/ gSkały i 0,09–0,83 mg HC/gSkały. Próbki landoweru spełniają kryterium skały macierzystej pod względem całkowitej zawartości materii organicznej (>0,5% wag.) (tab. 20) w interwałach głęb. 3253,5-3263,0 m (0,5-1,3% wag.), z wyłączeniem próbki z głęb. 3262,4 m, oraz 3270,6-3271,7 m (1,77-2,56% wag.), ale niski potencjał węglowodorowy wyrażony przez parametr S2 oraz stosunek RC i PC świadczy, tak jak w przypadku skał wenloku, o wyczerpaniu dzisiejszego potencjału węglowodorowego. Zatem utwory landoweru, oprócz utworów wenloku, również mogą być perspektywiczne dla występowania węglowodorów. Diagramy HI/OI oraz HI/ T_{max} wskazują także na występowanie w utworach landoweru "pseudo-III" typu kerogenu z domieszką kerogenu typu IV, a dwie próbki o wartościach HI 150 mg HC/gTOC (3253,4 m) i 307 mg HC/gTOC (3262,4 m) mogą odzwierciedlać właściwości geochemiczne kerogenu typu II (fig. 38, 39).

Poniżej skał landoweru leżą weglanowe utwory aszgilu (3273,8-3280,5 m), odznaczające się wyższymi wartościami wskaźnika MinC (0,52-7,64% wt.), reprezentującego zawartość węgla "związanego" w węglanach. Próbki skał aszgilu charakteryzują się niskimi parametrami S1 i S2 (odpowiednio: 0,06-0,44 mg HC/gSkały i 0,18-0,59 mg HC/gSkały) oraz niskimi wartościami TOC w stropie tych warstw (0,14–0,41% wag.) i podwyższonymi w ich spągu (1,23–1,58% wag.). Zubożony w materie organiczną strop utworów aszgilu cechuje się relatywnie wyższymi wskaźnikami HI i OI, co jest przypuszczalnym wyznacznikiem utleniających warunków dyspozycyjnych. Spągowe warstwy aszgilu należy uznać za skały macierzyste o przypuszczalnie wyczerpanym potencjale generacyjnym (stosunek RC do PC ok. 96%). Srednia temperatura wiarygodnych odczytów T_{max} dla skał aszgilu to 466°C (faza generowania gazu mokrego). Diagramy HI/OI oraz HI/Tmax wskazują na występowanie w utworach aszgilu "pseudo-III" typu kerogenu z domieszką kerogenu typu IV (fig. 40, 41).

Wyniki geochemiczne próbek karadockich z interwału głęb. 3282,6–3299,0 m wskazują, że w obrębie badanego profilu ordowiku i syluru, skały te wykazują najlepsze właściwości określające skałę macierzystą oraz najwyższy

Fig. 32. Zmodyfikowany diagram Van Krevelena przedstawiający wyniki przebadanych próbek przydolu Ścieżki przeobrażenia termicznego dla poszczególnych typów kerogenu wg Espitalié i in. (1985)

Modified Van Krevelen diagram showing the results of analyzed Pridoli samples

Maturity paths of individual kerogen types after Espitalié et al. (1985)

Fig. 33. Diagram zależności HI/ T_{max} przedstawiający wyniki przebadanych próbek przydolu Linie klasyfikacyjne kerogenu wg Espitalić i in. (1985)

HI/Tmax diagram showing the results of analyzed Pridoli samples

Fig. 34. Zmodyfikowany diagram Van Krevelena przedstawiający wyniki przebadanych próbek ludlowu

Ścieżki przeobrażenia termicznego dla poszczególnych typów kerogenu wg Espitalić i in. (1985)

Modified Van Krevelen diagram showing the results of analyzed Ludlow samples

Maturity paths of individual kerogen types after Espitalié et al. (1985)

Fig. 35. Diagram zależności HI/ T_{max} przedstawiający wyniki przebadanych próbek ludlowu Linie klasyfikacyjne kerogenu wg Espitalić i in. (1985)

 HI/T_{max} diagram showing the results of analyzed Ludlow samples

Ścieżki przeobrażenia termicznego dla poszczególnych typów kerogenu wg Espitalié i in. (1985)

Modified Van Krevelen diagram showing the results of analyzed Wenlock samples

Maturity paths of individual kerogen types after Espitalié et al. (1985)

Fig. 37. Diagram zależności HI/*T*_{max} przedstawiający wyniki przebadanych próbek wenloku Linie klasyfikacyjne kerogenu wg Espitalić i in. (1985)

 $\mathrm{HI}/T_{\mathrm{max}}$ diagram showing the results of analyzed Wenlock samples

Fig. 38. Zmodyfikowany diagram Van Krevelen'a przedstawiający wyniki przebadanych próbek landoweru

Ścieżki przeobrażenia termicznego dla poszczególnych typów kerogenu wg Espitalié i in. (1985)

Modified Van Krevelen diagram showing the results of analyzed Llandovery samples

Maturity paths of individual kerogen types after Espitalié et al. (1985).

Fig. 39. Diagram zależności HI/ T_{max} przedstawiający wyniki przebadanych próbek landoweru Linie klasyfikacyjne kerogenu wg Espitalić i in. (1985)

 $\mathrm{HI}/T_{\mathrm{max}}$ diagram showing the results of analyzed Llandovery samples

Modified Van Krevelen diagram showing the results of analyzed Ashgill (Hirnantian–Katian) samples Maturity paths of individual kerogen types after Espitalié *et al.* (1985).

Fig. 41. Diagram zależności HI/T_{max} przedstawiający wyniki przebadanych próbek aszgilu (hirnantu–katu) Linie klasyfikacyjne kerogenu wg Espitalić i in. (1985)

HI/T_{max} diagram showing the results of analyzed Ashgill (Hirnantian-Katian) samples

Modified Van Krevelen diagram showing the results of analyzed Caradoc (Katian-Sandbian) samples

Maturity paths of individual kerogen types after Espitalié et al. (1985)

Fig. 43. Diagram zależności HI/ T_{max} przedstawiający wyniki przebadanych próbek karadoku (katu–sandbu) Linie klasyfikacyjne kerogenu wg Espitalić i in. (1985)

 HI/T_{max} diagram showing the results of analyzed Caradoc (Katian–Sandbian) samples

Modified Van Krevelen diagram showing the results of analyzed Llanvirn (Darriwilian) samples

Maturity paths of individual kerogen types after Espitalié et al. (1985)

Fig. 45. Diagram zależności HI/T_{max} przedstawiający wyniki przebadanych próbek lanwirnu (darriwilu) Linie klasyfikacyjne kerogenu wg Espitalié i in. (1985)

HI/T_{max} diagram showing the results of analyzed Llanvirn (Darriwilian) samples

potencjał względem występowania w nich węglowodorów. Na tę ocenę składają się najwyższe w profilu wartości wskaźnika TOC (0,13-6,2% wag., średnio 2,05% wag.), parametru S1(0,1-1,5 mg HC/gSkały, średnio 0,6 mg HC/ gSkały) oraz parametru S2 (0,3-1,78 mg HC/gSkały, średnio 0,82 mg HC/gSkały). Parametr S2 wskazuje na to, że materia organiczna, mimo wysokiego stopnia przeobrażenia termicznego, nadal posiada znikomy potencjał węglowodorowy. Oznacza to, że pierwotny potencjał węglowodorowy skał karadoku był bardzo wysoki. Średnia temperatura wiarygodnych odczytów T_{max} dla skał karadoku wynosi 456°C (faza generowania gazu mokrego). Parametry HI i OI przyjmują niskie wartości, świadczące o wysokim stopniu przeobrażenia termicznego, znacznym wyczerpaniu potencjału generacyjnego i/lub redukcyjnych warunkach depozycyjnych. Wyjątkiem są dwie próbki z głęb. 3284,4 i 3295,4 m, które mogą reprezentować odmienne, utleniające środowisko depozycji. Stosunek RC do PC względem TOC jest na poziomie 93-95%, co potwierdza wysoki stopień przeobrażenia tych skał. Diagramy HI/OI oraz HI/ $T_{\rm max}$ wskazują na występowanie w utworach karadoku "pseudo-III" typu kerogenu z domieszką kerogenu typu IV (fig. 42, 43).

Próbki węglanowych skał lanwirnu z interwału głęb. 3304,0-3309,5 m odznaczają się niskimi parametrami S1 (0,16-0,28 mg HC/gSkały), niskim potencjałem węglowodorowym, wyrażonym przez parametr S2 (0,33–0,63 mg HC/gSkały) oraz niskimi wskaźnikami TOC (0,24-0,59% wag.). Skały te nie mogą więc zostać uznane za poziomy macierzyste. Skład mineralogiczny utworów lanwirnu sprawia, że (podobnie jak w przypadku utworów aszgilu) relatywnie więcej węgla "uwięzionego" jest w węglanach (MinC: 3,82-9,41% wag.). Wyższe od średnich wartości parametrów HI (107-134 mg HC/gTOC) i OI (58-106 mg CO₂/gTOC) mogą świadczyć o odmiennych warunkach depozycyjnych osadów lanwirnu w stosunku do osadów karadoku. Dojrzałość termiczna materii organicznej zdeponowanej w lanwirnie wyrażona przez średnia temperaturę $T_{\rm max}$ wynosi 447°C (faza generowania ropy) i wydaje się zaniżona, biorąc pod uwagę dojrzałość termiczną materii organicznej występującej w utworach nadległych. Diagramy HI/OI oraz HI/ $T_{\rm max}$ wskazują na występowanie w utworach lanwirnu "pseudo-III" typ kerogenu (fig. 44, 45).

ZBIORCZA INTERPRETACJA WYNIKÓW DLA WSZYSTKICH PRÓBEK Z PROFILU ORDOWIKU I SYLURU

Podczas rzutowania wyników wszystkich przebadanych próbek geologicznych z otworu Lębork IG 1 na diagram HI/OI, można zauważyć, że najwięcej wyników znajduje się w lewym dolnym rogu diagramu HI/OI, co świadczy o wysokim stopniu przeobrażenia termicznego badanej materii organicznej i znacznie utrudnia identyfikacje pierwotnego typu kerogenu (fig. 46). Wynika to z faktu, że wraz ze wzrostem dojrzałości termicznej, następuje proces uwęglania, prowadzący do redukcji zawartości wodoru i tlenu w stosunku do węgla w składzie chemicznym kerogenu (Peters i in., 2005). W efekcie wyniki badań próbek zawierających wysoko przeobrażony kerogen, mogą być mylnie zinterpretowane (Dembicki, 2009). Otrzymane wyniki znajdują się na diagramie HI/OI oraz HI/Tmax w miejscu charakterystycznym dla gazotwórczego kerogenu typu III i inertnego kerogenu typu IV (fig. 46, 47). W ordowiku i sylurze nie występowały rośliny ladowe, bedace źródłem kerogenu typu III, stąd określenie zinterpretowanego kerogenu jako "pseudo-III" typ. Pod mikroskopem kerogen słabo przeobrażonych utworów ordowiku i syluru składa się głównie z morskich alg, bezpostaciowej materii organicznej (AOM, ang. amorphous organic matter), stałych bituminów i zooklastów (np. graptolity, Chitinozoa). Taki kerogen jest interpretowany na podstawie diagramów HI/OI oraz HI/ T_{max} jako typ II. Na wysokim stopniu przeobrażenia termicznego ordowicko-sylurska materia organiczna, widziana pod mikroskopem, składa się niemal wyłącznie z zooklastów oraz podrzędnie ze stałych bituminów, które wykazują cechy optyczne kerogenu typu III (tzn. witrynitu, Grotek, ten tom). Jäger i in. (2014) zasugerowali także, że odczyty kerogenu typu III na diagramach HI/OI oraz HI/ T_{max} dla wyżej przeobrażonych termicznie skał ordowiku i syluru mogą wynikać z obfitości występujących w nich graptolitów ("pseudo-III" typ kerogenu). Lokalizacja wyników na diagramach w miejscu cechującym kerogen typu IV (HI < 50 mg HC/gTOC), wynika przypuszczalnie z silnego przeobrażenia termicznego materii organicznej (T_{max} > 450°C), skutkującego wyczerpaniem jej potencjału generacyjnego (S2 < 0,5 mg HC/gSkały). Interpretacja diagramów HI/OI, HI/ T_{max} oraz S2/TOC (fig. 48) wskazuje więc, że próbki skał z otworu Lębork IG 1 zdominowane są przez "pseudo-III" typ kerogenu z domieszką kerogenu typu IV, których materiałem źródłowym była flora i fauna morska.

W profilu otworu Lębork IG 1 dojrzałość termiczna wzrasta wraz z głębokością. Profil dojrzałości termicznej odzwierciedla fazy generacyjne od tzw. okna ropnego (utwory przydolu, ludlowu i wenloku) do tzw. okna gazowego (utwory wenloku, landoweru, aszgilu, karadoku i lanwirnu). Niestety interpretacja dojrzałości termicznej materii organicznej, wykonana na podstawie wyników T_{max} , nie jest zbieżna z wynikami badań mikroskopowych (Grotek, ten tom). Wyniki T_{max} w badanym otworze cechują się niską wiarygodnością ze względu na zazwyczaj dwumodalny, a w skrajnych przypadkach nawet trójmodalny, kształt rozkładu piku S2. Wysoko przeobrażone skały macierzyste wykazują często piki S2 o niejednomodalnym rozkładzie i nie pozwalają na poprawną interpretację dojrzałości termicznej (Carvajal-Ortiz, Gentzis, 2015). Wyniki T_{max} wydają się zatem zaniżone, a w celu określenia dojrzałości termicznej większą wiarygodność wykazują wyniki badań mikroskopowych (Grotek, ten tom). Jednowymiarowe modelowania historii termicznej przedstawiają pogląd na

Fig. 46. Zmodyfikowany diagram Van Krevelena przedstawiający wyniki wszystkich przebadanych próbek

Ścieżki przeobrażenia termicznego dla poszczególnych typów kerogenu wg Espitalié i in. (1985)

Modified Van Krevelen diagram showing the results of all analyzed samples

Maturity paths of individual kerogen types after Espitalié et al. (1985)

Fig. 47. Diagram zależności ${\rm HI}/T_{\rm max}$ przedstawiający wyniki wszystkich przebadanych próbek

Linie klasyfikacyjne kerogenu wg Espitalié i in. (1985)

 HI/T_{max} diagram showing the results of all analyzed samples

Fig. 48. Diagram zależności S2/TOC badanych próbek w skali liniowej

Linie klasyfikacyjne kerogenu wg Jarvie'go (2010)

Kerogen classification lines after Jarvie (2010)

temat tego, kiedy zostały uruchomione procesy generowania węglowodorów (Dyrka, ten tom).

W obrebie badanego profilu podjeto próbe wydzielenia poziomów macierzystych dla węglowodorów. Diagram S2/ TOC w skali logarytmicznej (fig. 49) pokazuje, że pomimo relatywnie wysokiej całkowitej zawartości materii organicznej, stwierdzonej w części próbek (TOC powyżej 1% wag.), parametr S2 pozostaje na niskim poziomie (<1 mg HC/gSkały), co oznacza, że badane skały nie stanowią dziś efektywnych poziomów macierzystych. Ich potencjał węglowodorowy został zapewne wyczerpany w związku z wysokim stopniem przeobrażenia termicznego. Potwierdzeniem tego przeobrażenia jest wzrost udziału procentowego wegla organicznego rezydualnego (RC) do wegla organicznego pirolizowanego (PC) względem całkowitej zawartości węgla organicznego (TOC = RC + PC), od ok. 70% w utworach przydolu i ludlowu do 96% w utworach karadoku. Wysoki udział procentowy RC do PC wskazuje na wysoki

Linie klasyfikacyjne wg Dembickiego (2009)

S2/TOC diagram of analyzed samples in logarithmic scale

Classification lines after Dembicki (2009)

stopień przeobrażenia termicznego, zwłaszcza w środkowej i dolnej części badanego profilu, gdzie można wnioskować o niemal całkowitym wyczerpaniu potencjału węglowodorowego. Próbki o relatywnie podwyższonych wskaźnikach TOC, S1 i S2 w badanym profilu mogą wykazywać perspektywiczność względem występowania węglowodorów w reprezentujących je kompleksach skalnych. Takimi utworami są przede wszystkim skały karadoku, spągowe mułowce i iłowce aszgilu, spągowe i stropowe mułowce i iłowce landoweru oraz mułowce i iłowce wenloku.

Interpretacja wyników pozwoliła na stwierdzenie interesującej zależności – próbki o obniżonych wartościach TOC (<0,5% wag.) charakteryzują się zazwyczaj podwyższonymi wskaźnikami OI (>100 mg CO₂/gTOC) i HI (>100 mg HC/gTOC), natomiast próbki o podwyższonych wartościach TOC (>0,5% wag.) cechują się obniżonymi wartościami OI (<100 mg CO₂/gTOC) i HI (<100 mg HC/ gTOC). Zależność ta wynika prawdopodobnie z odmiennych warunków depozycyjnych. Skały ubogie w materię organiczną były deponowane w warunkach lepiej natlenionych (podwyższony wskaźnik OI), natomiast próbki wzbogacone w materię organiczną w warunkach z niedoborem tlenu lub beztlenowych (obniżony wskaźnik OI). Większość próbek ubogich w materię organiczną (<0,5% wag.) wyróżnia się ponadto podwyższonymi wartościami wskaźnika MinC, określającego ilość węgla "związanego" w węglanach, a pośrednio zawartość węglanów w skale. Najwyższe wartości MinC stwierdzono w próbkach skał lanwirnu, aszgilu, wenloku, ludlowu i przydolu.

PODSUMOWANIE

Badania geochemiczne materii organicznej metodą Rock-Eval objęły 57 próbek z profilu ordowiku i syluru. Wyniki badań wskazują, że w obrębie badanego profilu występują cztery poziomy wzbogacone w rozproszoną materię organiczną (TOC >1% wag.). Są to utwory karadoku, dolnego aszgilu, landoweru i wenloku. Skały te zawierają materię organiczną, której źródłem była flora i fauna morska, a która na obecnym stopniu przeobrażenia termicznego wykazuje geochemiczne własności kerogenu typu III i IV. Profil dojrzałości termicznej materii organicznej odzwierciedla fazy generacyjne od tzw. okna ropnego (utwory przydolu, ludlowu i wenloku) do tzw. okna gazowego (utwory wenloku, landoweru, aszgilu, karadoku i lanwirnu), jednak określona na podstawie wskaźników T_{max} dojrzałość termiczna utworów wydaje się zaniżona. Wzbogacone w materię organiczną skały nie mogą zostać dziś zakwalifikowane do efektywnych (zdolnych do generowania węglowodorów) skał macierzystych, ponieważ ich potencjał węglowodorowy został niemal całkowicie wyczerpany w przeszłości geologicznej. Przy założeniu, że wygenerowane węglowodory miały możliwość zachowania się w wyżej wymienionych poziomach macierzystych, słuszne wydaje się postawienie tezy, że stanowią one dziś poziomy perspektywiczne dla występowania gazu ziemnego i ropy naftowej.

Analizy R-E wykonano w ramach tematu PIG-PIB pt. "Rozpoznanie stref perspektywicznych dla występowania złóż węglowodorów niekonwencjonalnych w Polsce – etap I" finansowanego przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.